05/09/2021

Πρίγκηπος: 40ήμερο μνημόσυνο μακαριστού Μητροπολίτου Κινσάσας

/ Επικαιρότητα

Το Σάββατο 4 Σεπτεμβρίου 2021 το πρωί στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Δημητρίου Πριγκήπου τελέστηκε Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γέροντος Πριγκηποννήσων κ. Δημητρίου, ενώ έλαβαν μέρος οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο και Σμύρνης κ. Βαρθολομαίος, ενώ παρέστησαν συμπροσευχόμενοι οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Φιλαδελφείας κ. Μελίτων και Καλλιουπόλεως και

Μαδύτου κ. Στέφανος.

Στο τέλος τελέστηκε το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του μακαριστού Μητροπολίτου Κινσάσας κυρού Νικηφόρου, συμφοιτητού και πολυτίμου φίλου των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Πριγκηπονννήσων κ. Δημητρίου και Βεροίας κ. Παντελήμονος.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: Μέ τή φιλάδελφη πρόσκληση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γέ-ροντος Πριγκηπονννήσων κυρίου Δη-μητρίου, τόν ὁποῖο καί εὐχαρι-στῶ ἀπό καρδίας, ἤλθαμε σήμερα ἐδῶ, στόν περικαλλῆ αὐτόν μητρο-πολιτικό ναό τοῦ ἁγίου μεγαλο-μάρτυρος Δημητρίου, καί συλλει-τουρ-γήσαμε, συμπροσευχηθήκαμε καί τελέσαμε τό τεσσαρακονθή-μερο μνημόσυνο ἑνός πολυφιλή-του ἀδελφοῦ μας, τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Κινσάσας κυροῦ Νικηφόρου.

Μέ τόν μακαριστό Μητροπολίτη Νικηφόρο συνδεόμουν παιδιόθεν, καθώς καί ἐκεῖνος γεννήθηκε τή Θεσσαλονίκη, παιδί μιᾶς εὐσεβοῦς καί πιστῆς οἰκογενείας. Ὁ σύνδε-σμός μας συνεχίστηκε, ἐνισχύθηκε καί διευρύνθηκε ἀργότερα μέ ἄλ-λους ἀδελφούς, ὅπως μέ τόν Σεβα-σμιώτατο Ποιμενάρχη σας, Γέρο-ντα Πριγκηπονννήσων, κατά τή διάρκεια τῶν σπουδῶν μας στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστη-μίου Θεσσαλονίκης. Ὁ σύνδεσμός μας ἐνισχύθηκε περισσότερο, ὅταν ὁ μακαριστός ἀδελφός ἐγκατα-βίωσε τό 1977 στό κελλί τῶν Ἀρχαγγέλων, στή Μικρά Ἁγία Ἄννα, στήν ἔρημο τοῦ Ἁγίου Ὄρους καί τή Συνοδεία τοῦ μακα-ριστοῦ Γέροντος Γερασίμου τοῦ Μικραγιαννανίτου, τοῦ Ὑμνο-γράφου, καί τό 1978 χειροτονή-θηκε πρεσβύτερος ἀπό τόν Ἐπί-σκοπο Ροδοστόλου Χρυσόστομο.

Ἄνθρωπος γλυκύς, πρᾶος, τα-πεινός, σιωπηλός, ἀσκητικός, ἀλη-θι-νός μοναχός, ἀλλά καί ἄνθρωπος τῆς θυσιαστικῆς προσφορᾶς στήν Ἐκκλησία καί τούς ἀνθρώπους, ἔσπευδε ὅπου ὑπῆρχε ἀνάγκη γιά νά διακονήσει μέ τίς γνώσεις του, μέ τή θεολογική του κατάρτιση, μέ τήν ἐμπειρία του. Ἀρχικά προσέ-φερε τή διακονία του στήν Ἀθω-νιάδα Σχολή ὡς καθηγητής καί ἀπό τό 1988 διαδέχθηκε τόν Ἐπί-σκοπο Ροδοστόλου Χρυσόστομο ὡς Σχολάρχης.

Τό πλούσιο ἔργο του στήν Ἀθω-νιάδα καί τά πολλά χαρίσματά του παρεκίνησαν τόν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀλβανίας νά τοῦ ἀπευθύνει τό 1997 πρόσκληση γιά νά συμβάλλει στήν ὀργάνωση τοῦ Ἐκκλησια-στι-κοῦ Λυκείου τοῦ Ἀργυροκάστρου. Καί ἐκεῖνος χωρίς νά ὑπολογίσει τίς δυσκολίες καί τά προβλήματα πού θά ἀντιμετώπιζε σέ μία ξένη χώρα, πού ὁ λαός της εἶχε ζήσει γιά δεκαετίες κάτω ἀπό ἕνα ἄθεο καθεστώς, ἔσπευσε νά προσφέρει καί νά ἀναλάβει πρῶτος Διευθυ-ντής τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ

Λυ-κείου.

Ἄν καί παραιτήθηκε ἀπό τήν Ἀθω-νιάδα καί ἀπομακρύνθηκε τοπι-κά ἀπό τό κελλί του στή Μικρά Ἁγία Ἄννα, ἐκεῖνος παρέμεινε Ἁγιορείτης, παρέμεινε μοναχός καί ἀντιμετώπιζε τή νέα του διακονία ὡς ἱεραποστολή στήν ὁποία τόν κάλεσε ὁ Χριστός νά διακονήσει.

Τό Ἐκκλησιαστικό Λύκειο ὀργα-νώ-νεται ἄριστα, ἀλλά ἐκεῖνος δέν μένει νά ἀπολαύσει τούς καρπούς τῶν κόπων του, γιατί ὁ Θεός τόν καλεῖ τώρα σέ μία νέα, πιό δύ-σκολη καί πραγματική ἱεραποστο-λική διακονία. Διά τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τόν καλεῖ τό 2006 νά διδάξει στό Ὀρθόδοξο Πανεπιστή-μιο τοῦ Κογκό τούς μαύρους ἀδελ-φούς μας. Καί ὁ μακαριστός ἀδελ-φός μας ἀπαντᾶ καί στήν πρόσκλη-ση αὐτή τό: «ἰδού ἐγώ, Κύριε, ἀπόστειλόν με». Διδάσκει καί μετα-δίδει μαζί μέ τήν ἐπιστημονι-κή γνώση τήν ὀρθόδοξη παράδοση καί τό μοναχικό ἦθος, ὄχι μόνο στούς φοιτητές του, ἀλλά καί σέ ὅλους τούς Ἀφρικανούς πού ἀγκα-λιάζει μέ πατρική στοργή καί ἀγάπη καί ἀγωνίζεται γιά νά τούς προσφέρει μαζί μέ τόν Χριστό καί ὅ,τι ἄλλο ἔχουν ἀνάγκη.

Ἡ ἱεραποστολή γίνεται ἡ ζωή του ἀπό τό 2006 καί ἡ ζωή του ἱεραπο-στολή. Ἐργάζεται σκληρά, χωρίς νά ὑπολογίζει τόν ἑαυτό του, εὐαγ-γελιζόμενος τόν Χριστό. Ἡ μόνη ἀνάπαυσή του εἶναι οἱ ἡμέρες τῆς ἡσυχίας καί τῆς περισυλλογῆς στό κελλί του, στή Μικρά Ἁγία Ἄννα, ἀλλά καί ἐκεῖ προσεύχεται καί σκέφτεται γιά τό ἔργο τῆς ἱερα-ποστολῆς στό Κογκό. Προσφέρει μέ ταπείνωση καί ἐνεργεῖ πάντοτε στό πλαίσιο τῆς ὑπακοῆς στήν Ἐκκλησία. Ὡς ὑπακοή δέχεται καί τό ἀξίωμα τῆς ἀρχιερωσύνης, τό ὁποῖο ὄχι μόνο δέν ἐπιδιώκει, ἀλλά καί ἀποφεύγει, παρότι ὁ ἀείμνη-στος Μητροπολίτης Κεντρώας Ἀφρι-κῆς Ἰγνάτιος τόν παρακαλεῖ νά τόν διαδεχθεῖ ὡς ἐπίσκοπος. Μέ πρόταση τοῦ πατριάρχου Ἀλεξαν-δρείας χειροτονεῖται τελικά τό 2010 Μητροπολίτης Κεντρώας Ἀφρι-κῆς, καί ἀπό τήν ἡμέρα ἐκείνη ἀγωνίζεται ἀκόμη περισσότερο γιά τούς Ἀφρικανούς ἀδελφούς μας. Ἱδρύει ναούς, 17 σχολεῖα μέ ἑκατο-ντάδες μαθητές, νοσοκομεῖο, ἰα-τρεῖα καί κλινικές στά ἱεραποστο-λικά κέντρα, καί παράλληλα συνε-χίζει νά διδάσκει στό Ὀρθόδοξο Πανεπιστήμιο τοῦ Κογκό.

Γίνεται «τοῖς πᾶσι τά πάντα», θυσιάζεται καθημερινά, διανύο-ντας χιλιόμετρα γιά νά ἀνταπο-κριθεῖ στίς ἀνάγκες τοῦ ποιμνίου του, μέχρι πρίν ἀπό μερικούς μῆ-νες, πού ὁ Θεός ἐπέτρεψε νά μολυν-θεῖ καί ὁ ἐκλεκτός δοῦλος του, ὁ προσφιλής καί πεφιλημένος ἀδελφός μας, ἀπό τόν ἰό τοῦ κορωνοϊοῦ καί νά δοκιμασθεῖ γιά ἄλλη μία φορά «ὡς χρυσός ἐν χωνευτηρίῳ», καί νά λάμψει ὡς ἀστήρ φαεινός, λίγο πρίν ἄγγελοι καί ἀρχάγγελοι τόν συνοδεύσουν στόν οὐρανό, κάνοντας μία στάση στό κελλί του, στήν Καλύβη τῶν Ἀρχαγγέλων, πού τόσο ἀγάπησε καί ἀνακαίνισε ἐκ

βάθρων, γιά νά ἀποθέσουν τό ἐπίγειο σκήνωμά του.

«Τόν δρόμον τετέλεκε, τήν πίστιν τετήρηκε ... ἀπόκειται» αὐτῷ «ὁ δικαιοσύνης στέφανος», πού θά τοῦ προσφέρει ὁ Χριστός, τόν ὁποῖ-ον ἀγάπησε πολύ, στόν ὁποῖο ἀφιέ-ρωσε τή ζωή του μέχρι τήν τελευ-ταία στιγμή μέ ἀπόλυτη ὑπακοή. Ἀληθινός μοναχός, ἀληθινός ἐρη-μίτης ἔφυγε γιά τόν οὐρανό μόνος, χωρίς τή σωματική παρουσία προσφιλῶν ἀδελφῶν του, ἐξαιτίας τῆς ἀσθενείας, ἀλλά μέ τή συνο-δεία τῶν Μικραγιαννανιτῶν ὁσίων καί πατέρων. Ἔφυγε γιά νά πρεσβεύει στόν οὐρανό γιά ὅσους ἀγάπησε καί τόν ἀγάπησαν.

Τοῦ πράου, τοῦ γλυκυτάτου, τοῦ μοναχοῦ, τοῦ ἱεραποστόλου, τοῦ πολυφιλήτου ἀδελφοῦ ἀρχιερέως Νικηφόρου ἄς εἶναι αἰωνία ἡ μνή-μη.

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

INBI
© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK
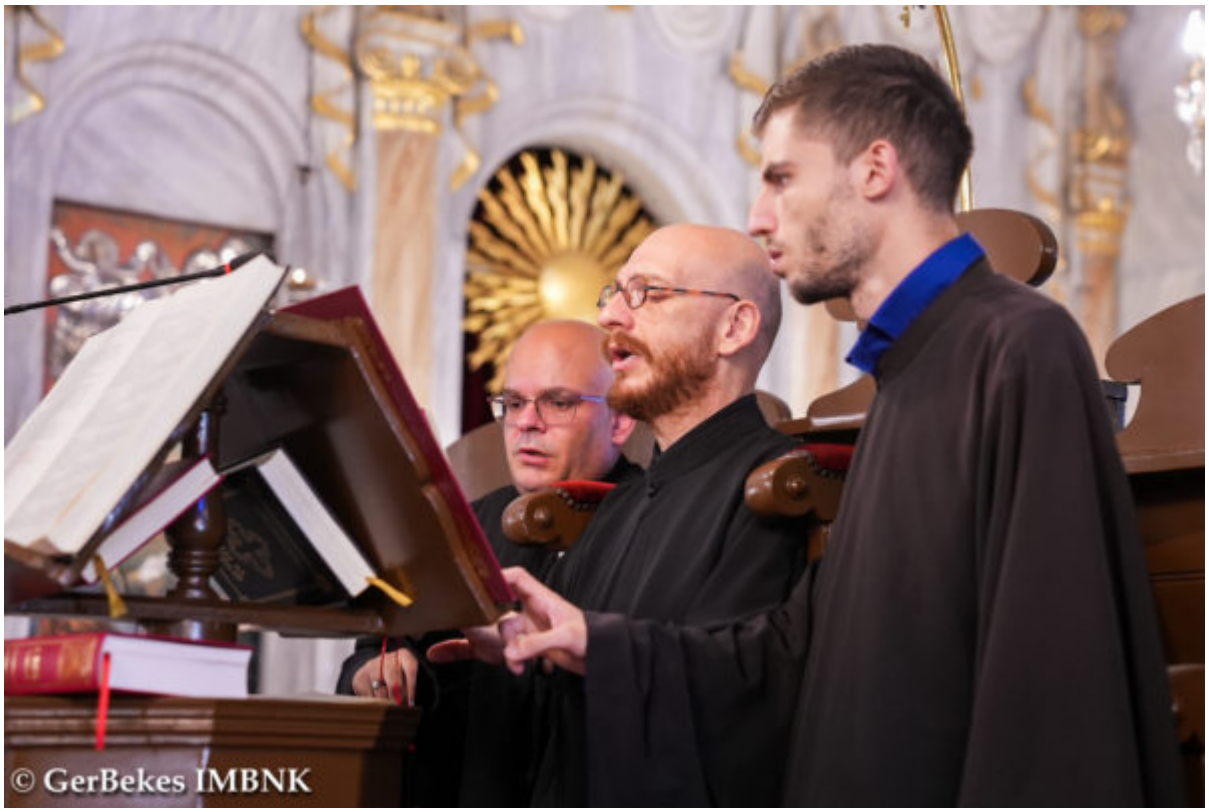
© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

INBI
© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK